

2.7 / แม้นกก็เป็นครูได้

สัตว์บางชนิด...

ก็ยังรู้จักรักกันอย่างถูกต้อง

อย่างนกข้างกุฏิของหลวงปู่

มันมีคู่ชีวิต

เป็นนกกระรางหัวขาว

สัตว์บางชนิด...ก็ยิ่งรู้จักรักกันอย่างถูกต้อง

อย่างนกข้างคูของหลวงพ่อ

มันมีคู่ชีวิต เป็นนกกระยางหัวขาว

มากินอาหารและพาคุมาจับอยู่ข้างหน้าคู

เห็นมันดูแลซึ่งกันและกัน ทำความสะอาดให้กันและกัน

นกก็มีหัวใจ...แสดงความรักที่มีต่อกันให้เห็น

วิธีการคือ มันจะบินมาคู่กัน แล้วมาเกาะที่ราว

ตัวผู้ที่อยู่เคียงข้างก็ไปคาบใบไม้มา

คล้ายกับจะให้มันเป็นของขวัญ

เหมือนคนเอาแหวนเพชรมาฝาก

มันจะกระพือปีก...ขยับเข้าไปใกล้ตัวเมีย

ฝ่ายตัวเมียก็กระเลิบบอก...ล่อยไปนิด

มีลีลาที่น่ารักน่าเอ็นดู

ตัวผู้ก็ขยับปีกเข้าไป และคาบใบไม้มาให้

ถ้าตัวเมียพึงพอใจ...ก็จะนั่ง

แล้วตัวผู้ก็ทิ้งใบไม้...เพื่อมาทำความสะอาดให้กัน

ซึ่งจะทำแบบนี้ตามฤดูกาล เป็นเวลาลำเวลา ไม่พรั้งเพรีอ

ไม่เช่นนั้นป่านนี้...นกคงเต็มวัด

เวลามีพยานรักด้วยกัน ก็จะช่วยกันเลี้ยงดูเป็นอย่างดี

ไปทำรังกันที่ตะกร้ารถจักรยาน

จนหลวงพ่อต้องเอาแผ่นสังกะสีมากั้นไว้

เพื่อไม่ให้แมวบุกรุกเข้าไป

จนกระทั่ง...ดูๆ ของมันโตขึ้น

มันก็พากันมาหาหลวงพ่...มาแนะนำตัว

พาลูกมาอยู่ข้างหน้า กระพือปีก ขยับยิกๆ

โดยมีพ่อแม่อยู่ข้างหลัง

ดูสิว่าความรักของนกจะขนาดไหน

น่าชื่นชมมาก สูงส่งจริงๆ

กระทั่งบัดนี้...ก็ยังไม่ได้เปลี่ยนใจ

ยังรักกันแน่นแฟ้น ไม่ยอมเปลี่ยนคู่

แม้ฤดูกาลจะเปลี่ยนไปแล้ว

มนุษย์ยุคนี้...ควรจะต้องหันกลับมาศึกษา

โดยเฉพาะวัยรุ่นทั้งหลาย

จะต้องเรียนรู้...รู้จากพวงนก

แล้วเราจะเห็นได้ชัดว่า...

บางอย่างที่ดีๆ

เราสามารถเลียนแบบและนำมาถ่ายทอดได้

แม่นักก็เป็นครูให้แก่เราได้ทีเดียว